นิทานชาดกประกอบภาพสี่สีสวยงามสำหรับเด็กและเยาวชน

พระเจ้าสิบชาติ

พระสุวรรณสาม

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"

โอวาทสุดท้ายที่ท่านพุทธทาสภิกขุมอบเป็นมรดกแก่มนุษยชาติ

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติเล่มนี้ เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่จักนำไปเล่าสอนเด็ก ประกอบด้วยภาพสีสวยงามตลอดเล่ม ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม ขออนุโมทนาแด่ท่านผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่เห็นคุณค่าของหนังสือนิทานชาดกและนำไปเผยแพร่ เพื่อประโยชน์จักบังเกิดแก่เยาวชนของเรา

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

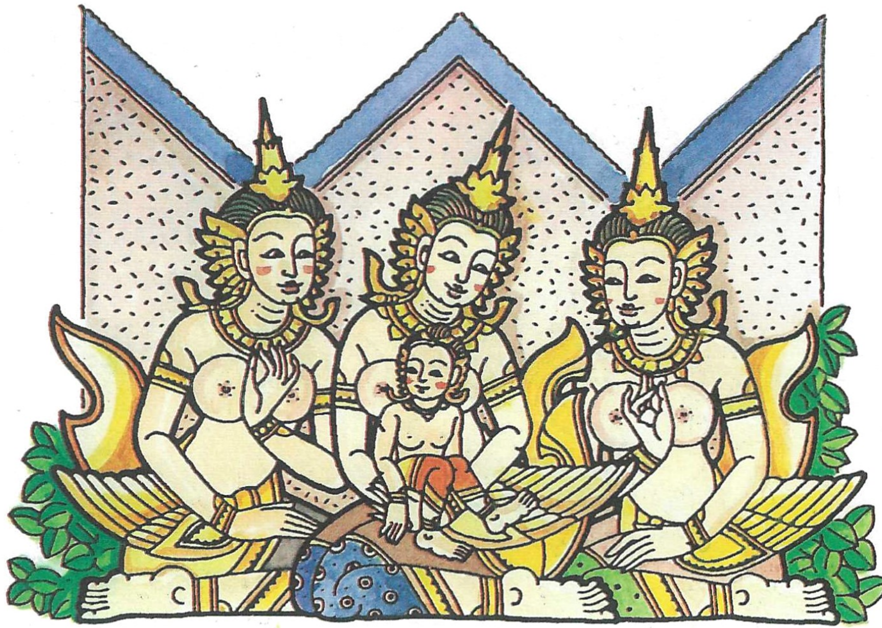
พระสุวรรณสาม

ครั้งเสวยพระชาติเป็นพระสุวรรณสาม

พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญเมตตาบารมีขั้นสูงสุด

คือ ทรงรักและอยู่ร่วมกับสัตว์ป่านานาชนิดได้อย่างมีความสุข

นอกจากนั้นยังแผ่ความรักไปถึงผู้ที่ฆ่าพระองค์ด้วย

๑. ลูกฤๅษี

ชายหนุ่มทุกุละ กับ หญิงสาวปาริกา ต่างเป็นลูกนายพรานเนื้อด้วยกันทั้งคู่ พ่อแม่ของทั้งสองต่างต้องการให้ทั้งคู่แต่งงานกัน แต่ทั้งคู่ไม่ปรารถนาเพราะเห็นว่าการมีคู่เป็นทุกข์ แต่เมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จึงต้องปฏิบัติตามคำของพ่อแม่

ครั้นเมื่อแต่งงานแล้ว ทั้งคู่จึงได้ชวนกันออกบวชเป็นฤๅษีอยู่ในป่าหิมพานต์

อยู่มาวันหนึ่ง พระอินทร์เห็นว่าฤๅษีทั้งสองจะตาบอด ด้วยความสงสารฤๅษี และฤๅษิณีทั้งสอง พระองค์จึงลงมาหาแล้วบอกให้มีลูก โดยแนะนำให้ฤๅษีทุกุละลูบท้องของฤๅษิณีปาริกาพร้อมทั้งตั้งจิตปรารถนาขอให้ได้ลูก

ฤๅษีทั้งสองเห็นว่า การทำอย่างนั้นไม่ผิดศีล จึงรับคำแนะนำ ต่อมาไม่นานฤๅษิณีปาริกาก็ตั้งท้อง แล้วคลอดลูกออกมาเป็นชาย มีผิวพรรณเหลืองสวยเหมือนทองคำ จึงตั้งชื่อให้ว่า "สุวรรณสาม"

เด็กชายสุวรรณสามเป็นเด็กมีบุญ เวลาที่พ่อแม่ออกไปหาเก็บผลไม้ในป่า ก็มีพวกนางกินรีมาคอยเลี้ยงดูอยู่เป็นเพื่อน

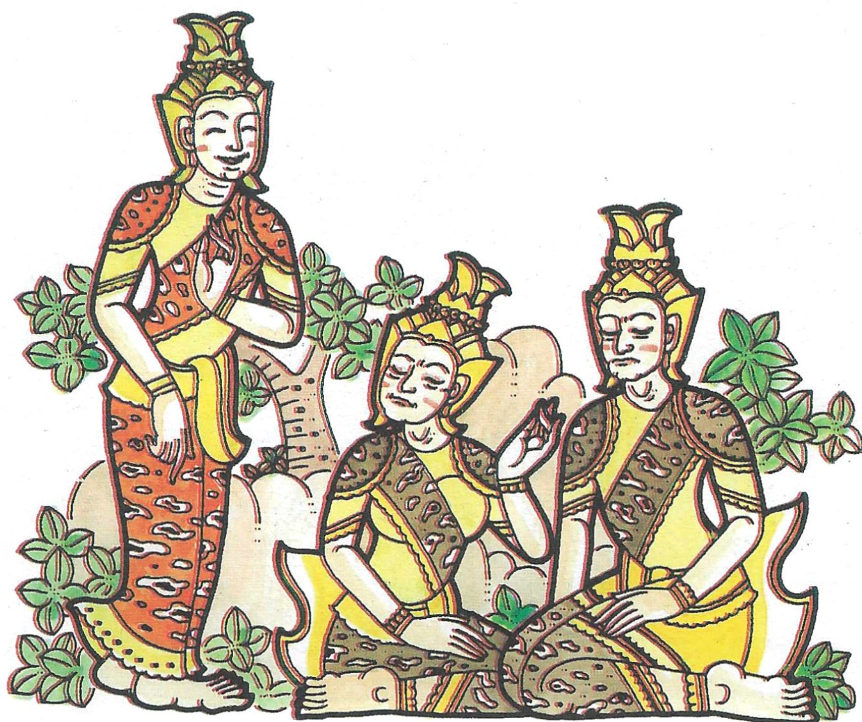
๒. พ่อแม่ตาบอด

เมื่อเติบโตเป็นหนุ่ม มีอายุได้ ๑๖ ปี สุวรรณสามก็คิดถึงว่า เราควรสังเกตทางเดินไปเก็บผลไม้ของบิดามารดาไว้ เพื่อว่าเมื่อมีอันตรายสิ่งใดเกิดขึ้น จะได้ตามช่วยเหลือได้ทัน ดังนั้นจึงได้สะกดรอยตามบิดามารดาออกไปเก็บผลไม้เสมอ จนรู้ทางได้ดี

วันหนึ่ง สุวรรณสามไม่ได้สะกดรอยตามไป ตกเย็นเกิดมีฝนตกหนัก บิดามารดาได้เข้าไปหลบฝนอยู่ข้างจอมปลวกใต้ต้นไม้ต้นหนึ่ง

ขณะที่ทั้งสองกำลังหลบฝน และไม่ทันระวังตัวอยู่นั้น มีงูเห่าตัวหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในจอมปลวกได้พ่นพิษใส่ตา จนทั้งสองตาบอดสนิท ท่านทั้งสองเมื่อรู้ว่าตัวเองตาบอดแล้ว ก็เสียใจร้องไห้อยู่ตรงนั้นเอง

ฝ่ายสุวรรณสาม เมื่อเห็นผิดเวลาแล้วบิดามารดายังไม่กลับมา จึงออกตามหาตามทางเดินเส้นที่ตนได้เคยสะกดรอยตามบิดามารดาไป จนกระทั่งสุวรรณสามก็มาพบบิดาและมารดานั่งกอดกันร้องไห้อยู่ จึงตรงรี่เข้าไปหาท่านทั้งสองและสอบถามถึงสาเหตุแล้ว ในที่สุดก็ได้ทราบว่าท่านทั้งสองตาบอดเสียแล้วจากพิษของงูเห่า

๓. ร้องไห้แล้วหัวเราะ

ครั้นได้ทราบว่าบิดามารดาตาบอดเพราะพิษงู สุวรรณสามก็รู้สึกเสียใจถึงกับร้องไห้โฮเพราะสงสารท่านทั้งสอง แต่ครู่ต่อมาก็หัวเราะเสียงดัง ทำให้บิดามารดานึกสงสัย

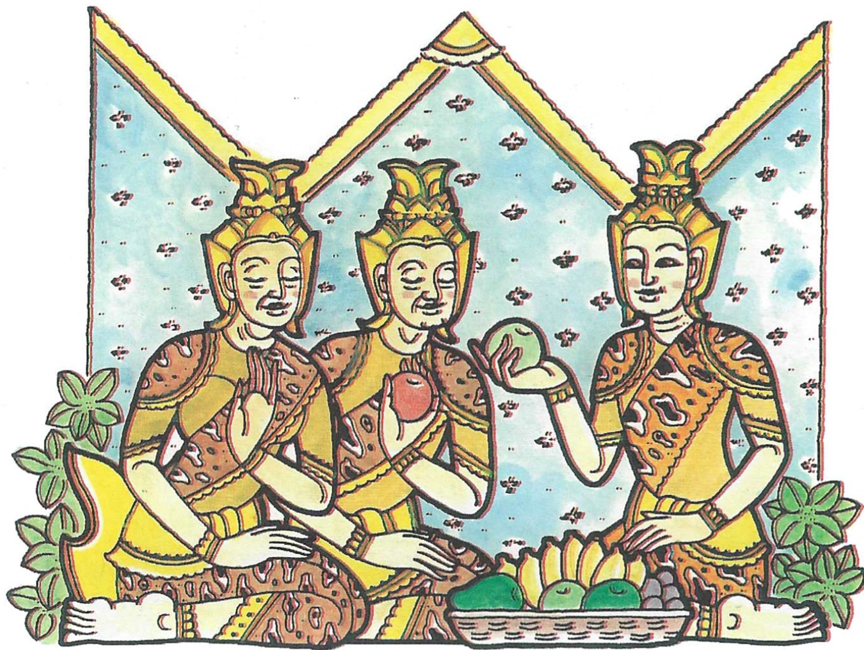
สุวรรณสาม บอกท่านทั้งสองว่า

"ที่ร้องไห้ก็เพราะเสียใจว่าบิดามารดาต้องมาตาบอดเสียแล้ว แต่ที่กลับหัวเราะก็เพราะดีใจว่าจะได้เลี้ยงดูท่านทั้งสองเป็นการตอบแทน"

จากนั้น สุวรรณสามก็ได้ปลอบโยนบิดามารดามิให้เสียใจ แล้วพากลับไปยังอาศรม

ครั้นเมื่อกลับมาถึงอาศรมแล้ว สุวรรณสามก็จัดแจงผูกเชือกโยงจากอาศรมไปยังที่ต่างๆ คือ ที่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ที่พักกลางวัน ที่พักกลางคืน ที่เดินจงกรม เพื่อทำเป็นราวให้บิดามารดาจับเดินไป

สุวรรณสามให้บิดามารดาฝึกเดินไปยังที่ต่างๆ จนชินแล้วก็บอกให้ท่านทั้งสองสบายใจ และอยู่ให้สำราญ ท่านเองจะเป็นผู้เลี้ยงดู บิดามารดารู้สึกตื้นตันใจ แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกสงสารลูก เพราะยังเด็กเกินไป แต่ต้องมารับภาระอันยิ่งใหญ่ คือ เลี้ยงดูบิดามารดา

๔. หน้าที่ของลูก

สุวรรณสามได้เลี้ยงดูบิดามารดาเป็นอย่างดี ซึ่งมีกิจวัตรประจำวันดังต่อไปนี้

เช้าขึ้นมาก็จัดเก็บที่นอนของบิดามารดา จากนั้นก็จัดน้ำล้างหน้า น้ำบ้วนปาก ไม้สีฟันเตรียมไว้ให้

ครั้นสายหน่อยก็จัดผลไม้เข้าไปให้บริโภค ต่อจากนั้นตนเองจึงบริโภคภายหลัง

หลังบริโภคผลไม้แล้ว สุวรรณสามก็เข้าป่าทุกวัน เพื่อเก็บผลไม้ให้บิดามารดาได้บริโภคในมื้อเย็นกับมื้อเช้าอีก เวลาที่สุวรรณสามเข้าป่าหาผลไม้นั้น ฝูงสัตว์ป่านานาชนิดและเหล่านางกินรีติดตามไปด้วย ต่างฝ่ายต่างมิได้หวาดกลัวกันเลย และเวลาที่เก็บผลไม้เหล่านางกินรีก็ช่วยเก็บผลไม้ให้ตามที่ต้องการ

กลับจากเก็บผลไม้แล้ว สุวรรณสามก็จะไปตักน้ำจากแม่น้ำมิคสัมมตามาอาบให้บิดาและมารดา พอตักน้ำเสร็จแล้วก็จัดผลไม้เข้าไปให้บิดามารดาบริโภคอีก ขณะเดียวกันสุวรรณสามจะนั่งอยู่ใกล้ตลอดเวลา เพื่อคอยสังเกตดูว่า ผลไม้ชนิดไหนที่บิดามารดาชอบ จะได้หยิบส่งให้ สามชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขตลอดมา

๕. ถูกยิง

พระเจ้าปิลยักษ์ กษัตริย์เมืองพาราณสี ชอบเสด็จประพาสล่าเนื้อในป่าหิมพานต์ตามลำพังพระองค์เดียว เย็นวันหนึ่งเสด็จมาถึงแม่น้ำมิคสัมมตา เห็นสุวรรณสามมีฝูงสัตว์ห้อมล้อมลงมาตักน้ำที่ท่าน้ำ ก็สงสัยว่า เด็กหนุ่มคนนี้เป็นใครกันแน่ เป็นเทวดาหรือว่าเป็นนาค

พระเจ้าปิลยักษ์ทรงอยากรู้จัก แต่ไม่กล้าไปถามซึ่งหน้า เพราะเกรงว่าถ้าเป็นเทวดาจะเหาะหนีหรือถ้าเป็นนาคก็ดำลงดินไปเสีย ดังนั้นจึงเห็นอยู่ทางเดียวที่จะเข้าถึงตัวเด็กหนุ่มคนนี้ได้ก็คือเอาธนูยิง ครั้นตกลงพระทัยได้อย่างนี้แล้ว ก็รอคอยเวลาอยู่

ฝ่ายสุวรรณสาม เมื่อตักน้ำใส่หม้อแล้วก็ลงไปอาบน้ำ ครั้นแล้วจึงขึ้นมานุ่งห่มผ้าเปลือกไม้สีแดง เอาหนังเสือพาดเฉวียงบ่า ยกหม้อน้ำขึ้นวางบนบ่าซ้าย แล้วบ่ายหน้ากลับอาศรม

เวลานั้นเอง พระเจ้าปิลยักษ์เห็นเป็นโอกาสเหมาะจึงยิงธนูใส่ไปถูกด้านข้างขวา เป็นเหตุให้สุวรรณสามต้องทรุดตัวลง เลือดสดๆไหลท่วมร่าง

ส่วนฝูงสัตว์ที่ตามห้อมล้อมต่างตกใจ พากันวิ่งแตกหนีกระเจิดกระเจิง จึงเหลือเพียงแต่สุวรรณสามผู้เดียวเท่านั้น

๖. พบหน้ามือธนู

พอรู้ตัวว่าถูกยิง สุวรรณสามก็ตั้งสติไว้มั่น ค่อยๆวางหม้อน้ำลง แล้วกวาดทรายมาล้อมหม้อน้ำไว้ไม่ให้ล้ม

จากนั้นจึงนอนลงหันศีรษะไปทางอาศรมที่บิดามารดาอยู่ แล้วร้องถาม

"ใครหนอช่างยิงเราได้ ไยยิงแล้วจึงหลบหน้า ออกมาเถิด มาให้เราได้รู้จัก"

พระเจ้าปิลยักษ์ทรงสดับคำร้องถามแล้วรู้สึกแปลกพระทัย จึงเสด็จเข้าไปหา

"ท่านยิงข้าพเจ้าทำไม" สุวรรณสามร้องถามด้วยน้ำเสียงแหบพร่า

พระเจ้าปิลยักษ์ตรัสว่า

"ที่ยิงเพราะสุวรรณสามมาทำให้สัตว์ที่พระองค์จะยิงแตกตื่นหนีไป"

สุวรรณสามปฏิเสธว่าไม่จริง เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น คุ้นเคยกับสัตว์ทุกชนิด

พระเจ้าปิลยักษ์เห็นว่าจะตรัสมุสาต่อไปไม่ได้ จึงยอมตรัสบอกความจริงว่า

"ที่เรายิงท่านก็เพราะว่าอยากรู้จักท่าน อยากจะรู้ว่าท่านคือใคร? ท่านพักอยู่ที่ไหน? และจะตักน้ำไปไหน?"

๗. ทุกข์ที่ยิ่งกว่า

สุวรรณสามนั้นทั้งที่ได้รับความทุกข์ทรมานเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส ก็ได้เล่าเรื่องของตนให้พระเจ้าปิลยักษ์ทราบตั้งแต่แรกว่า ตนเองนั้นมีบิดาและมารดาซึ่งตาบอดที่ต้องเลี้ยงดู มาตักน้ำที่ท่าน้ำนี้ทุกวันเพื่อไปอาบให้ท่านทั้งสอง

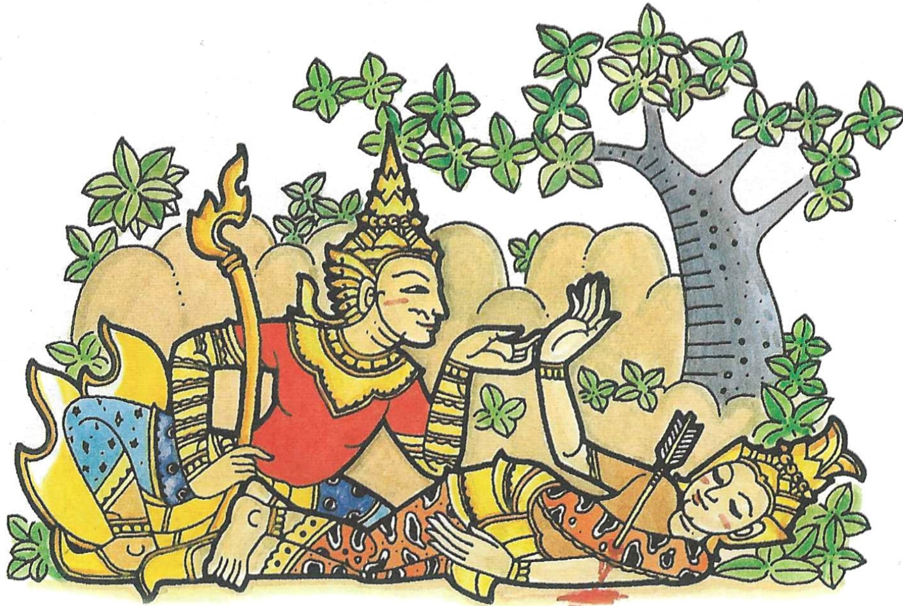
ครั้นแล้วได้รำพันออกมาว่า

"อาหารมีเหลืออยู่ให้พ่อกับแม่กินได้อีกเพียง ๖ วัน แต่เกรงว่าท่านจะต้องมาตายเสียก่อนเพราะไม่มีน้ำดื่ม"

และกล่าวต่อไปอีกว่า

"ความทุกข์ที่ได้รับอยู่นี้แม้จะเป็นทุกข์หนัก แต่ก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเกิดมาเป็นคนย่อมจะได้รับทุกข์เช่นนี้ ส่วนความทุกข์ที่ไม่ได้เห็นพ่อแม่ จัดเป็นความทุกข์ยิ่งกว่า เพราะพ่อแม่จักร้องไห้หาเราตลอดคืน"

สุวรรณสามในยามนี้เจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ แต่ก็สู้อดกลั้นอดทน เลือดสดๆทะลักไหลออกจากบาดแผลไม่หยุด คอเริ่มแห้ง แต่ก็ยังตั้งสติไว้มั่น

๘. พระเจ้าปิลยักษ์ร้อนใจ

เสียงสุวรรณสามร้องรำพันทำให้พระเจ้าปิลยักษ์ร้อนพระทัย พระองค์ทรงคิดขึ้นมาได้ว่า สุวรรณสามนั้น แม้จะต้องธนูทุกข์หนักปางตาย ก็หาได้คิดถึงความทุกข์ของตนไม่ กลับร้องไห้คร่ำครวญถึงบิดามารดา เรานี้นับว่าได้ทำบาปหนัก พระองค์คิดจะเปลื้องบาปโดยรับหน้าที่เลี้ยงดูบิดามารดาของสุวรรณสามแทน

ครั้นคิดได้อย่างนี้ จึงตรัสกับสุวรรณสามว่า

"ขอให้เบาใจเถิด อย่าคร่ำครวญไปเลย เราจะรับเลี้ยงดูพ่อแม่ของท่านเอง ให้เหมือนอย่างที่ท่านเลี้ยงดู"

พระเจ้าปิลยักษ์ตรัสปลอบโยนสุวรรณสามต่อไปอีก

พระองค์ยืนยันว่า พระองค์จะสละราชสมบัติมาอยู่เลี้ยงดูบิดามารดาของสุวรรณสาม ทั้งนี้เป็นเพราะทรงเข้าพระทัยแล้วว่า หากพระองค์จะต้องตกนรก ราชสมบัติไม่สามารถที่จะช่วยอะไรได้

จากนั้น พระองค์ได้ตรัสถามถึงทางไปอาศรมที่อยู่ของบิดามารดาของสุวรรณสาม

๙. ลาตาย

สุวรรณสามทูลพระเจ้าปิลยักษ์ว่า

"เลยหัวนอนของข้าพระองค์นั้น มีทางเดินเล็กอยู่สายหนึ่ง จากทางเดินนี้ไปไกลกึ่งเสียงกู่ จะถึงอาศรม บิดาและมารดาของข้าพระองค์อยู่ในอาศรมแห่งนั้น ขอพระองค์ได้โปรดเสด็จไปเลี้ยงดูท่านด้วย"

ครั้นกราบทูลอย่างนี้แล้ว สุวรรณสามประคองอัญชลี (ยกมือประนม) วอนพระเจ้าปิลยักษ์ให้ยึดมั่นในคำสัญญา

ความเจ็บปวดทวีความรุนแรงขึ้น แต่สุวรรณสามก็สู้ข่มความเจ็บปวดนั้น กราบทูลพระเจ้าปิลยักษ์ด้วยน้ำเสียงอ่อนล้าว่า

"พระเจ้าข้า ขอได้โปรดตรัสบอกท่านทั้งสองด้วยว่า ข้าพระองค์ขอกราบเท้า"

กล่าวได้เพียงเท่านี้ สุวรรณสามก็สลบแน่นิ่ง

พระเจ้าปิลยักษ์ตรวจดูเห็นว่าไม่หายใจก็เข้าใจว่าตาย จึงวางพระหัตถ์ไว้ที่ศีรษะสุวรรณสามแล้วทรงกรรแสงคร่ำครวญด้วยความเสียพระทัยอย่างใหญ่หลวงที่หลงผิดไปฆ่าคนดี

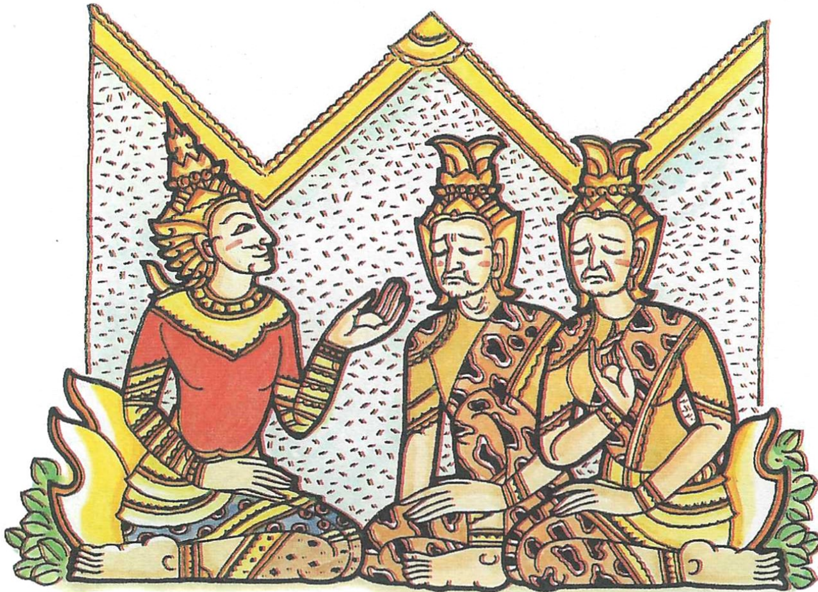
๑๐. เทพธิดาสุนทรี

ตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น เทพธิดาชื่อ "สุนทรี" คอยดูแลคุ้มครองสุวรรณสามอยู่ เทพธิดานางนี้เป็นมารดาของสุวรรณสามมาในอดีตชาติ แต่วันที่สุวรรณสามถูกยิงนั้น นางไปอยู่ในเทวสมาคม (ที่ประชุมของเทวดา) ครั้นกลับมานางได้ทราบว่าสุวรรณสามถูกยิงสลบแน่นิ่งอยู่ที่หาดทรายมิคสัมมตา จึงรีบเหาะมากล่าวแก่พระเจ้าปิลยักษ์ ซึ่งกำลังจะเสด็จไปอาศรมว่าพระองค์ฆ่าคนที่บริสุทธิ์ นับว่าทำบาปหนัก ต้องตกนรกแน่นอน

พระเจ้าปิลยักษ์ได้ยินเสียงเทพธิดาแต่ไม่เห็นตัว เริ่มรู้สึกกลัว

นางเทพธิดากล่าวต่อไปว่าการจะไปสวรรค์ได้นั้น พระองค์ต้องเป็นตัวแทนของสุวรรณสามเลี้ยงดูบิดามารดาของเขาให้มีความสุข

พระเจ้าปิลยักษ์ฟังแล้วเชื่อมั่นว่า ถ้าเลี้ยงดูบิดามารดาของสุวรรณสามให้ดีแล้ว จะได้ไปสวรรค์ จึงหายเสียพระทัย ทรงหาดอกไม้มาบูชาสุวรรณสาม เอาน้ำมาพรมตัว เดินเวียนขวาเป็นการแสดงความเคารพ ๓ รอบ กราบสุวรรณสาม ยกหม้อน้ำขึ้นบ่า แล้วเสด็จบ่ายหน้าไปทางอาศรม

๑๑. แจ้งข่าวร้าย

ฤๅษีทุกุละบิดาของสุวรรณสาม นั่งอยู่หน้าอาศรม ได้ยินเสียงฝีเท้าคนเดิน ก็คะเนได้ว่าไม่ใช่เสียงฝีเท้าของลูกชายแน่ จึงร้องถามว่านั่นเสียงฝีเท้าของใคร

เมื่อได้ยินเสียงของพระเจ้าปิลยักษ์ตอบว่าเป็นเสียงฝีเท้าของสุวรรณสามเอง

ฤๅษีทุกุละก็ปฏิเสธทันทีว่าไม่ใช่ โดยให้เหตุผลว่าสุวรรณสามจะไม่เดินดังเช่นนี้

พระเจ้าปิลยักษ์เห็นว่าจะหลอกฤๅษีไม่ได้แน่ จึงจำต้องบอกความจริงไปว่า

"พระองค์คือพระเจ้าพาราณสี เที่ยวท่องไพรล่าเนื้อมาจนถึงที่นี่ตามลำพังพระองค์เดียว"

ฤๅษีทุกุละได้ฟังดังนั้นก็รู้สึกดีใจ กล่าวต้อนรับด้วยความยินดี

จากนั้นก็ปฏิสันถารด้วยการทูลเชิญให้พระเจ้าปิลยักษ์ประทับนั่ง ถวายน้ำดื่ม แล้วไปนำผลไม้นานาชนิดมาถวาย

พระเจ้าปิลยักษ์ชวนคุยถึงเรื่องสุวรรณสาม ฤๅษีทุกุละก็กล่าวชื่นชมลูกชายว่าเป็นคนรูปร่างสันทัด น่าเอ็นดู มีผมยาวสวยงาม และกตัญญู

แต่พอได้ทราบว่าขณะนี้ลูกชายถูกฆ่าตายอยู่ที่หาดทราย ก็ถึงกับนิ่งอึ้ง หน้าถอดสี

๑๒. ไปหาลูก

ฝ่ายฤาษิณีปาริกา ผู้มารดา เมื่อได้ทราบข่าวร้ายของลูกชายเช่นนี้ นางก็สุดจะอดกลั้นทุกข์โศกไว้ได้ นางทิ้งตัวลงนอนเกลือกกลิ้งร้องไห้คร่ำครวญปานประหนึ่งใจจะขาด ฤาษีทุกุละเองก็เศร้าโศกไม่แพ้กัน ทั้งสองทูลขอร้องพระเจ้าปิลยักษ์ให้พาไปหาสุวรรณสาม

พระเจ้าปิลยักษ์เห็นว่ามืดค่ำแล้ว จึงตรัสผัดผ่อนขอให้ถึงวันพรุ่งนี้เช้าก่อน แต่เมื่อฤาษีทั้งสองไม่ยอม จึงพาไปในคืนนั้นเอง

ทันทีที่ไปถึง ฤาษีทุกุละก็ช้อนศีรษะของลูกชายขึ้นพาดบนตัก ฝ่ายฤาษิณีปาริกาก็ยกเท้าของลูกชายพาดไว้บนตักของตนเช่นกัน ทั้งสองร้องไห้คร่ำครวญไปต่างๆนานา

บางครั้งก็เผลอพูดกับลูก

“สุวรรณสามลูกรัก ลูกช่างหลับไหลเอาเสียจริงๆ ดูซิถือตัวด้วย ไม่ยอมพูดจากับพ่อแม่เลยนะ”

พระเจ้าปิลยักษ์ทอดพระเนตรดูฤาษี ฤาษิณีทั้งสองคร่ำครวญแล้วก็ยิ่งทำให้ทุกข์ทรมานใจมากยิ่งขึ้นในการกระทำของพระองค์

๑๓. เหตุอัศจรรย์

ฤาษิณีปาริกาคร่ำครวญพลางทาบมือไว้ที่อกของลูกชายพลาง แล้วรู้สึกอุ่นๆ นางได้สติว่าลูกชายยังไม่ตาย จึงตั้งสัตยาธิษฐานขอให้ยาพิษเหือดหายไปจากร่างกายของลูกชาย ฝ่ายฤาษีทุกุละก็ตั้งสัตยาธิษฐานเช่นกัน

จบคำสัตยาธิษฐานของทั้งสอง สุวรรณสามก็พลิกตัวซ้ายขวา

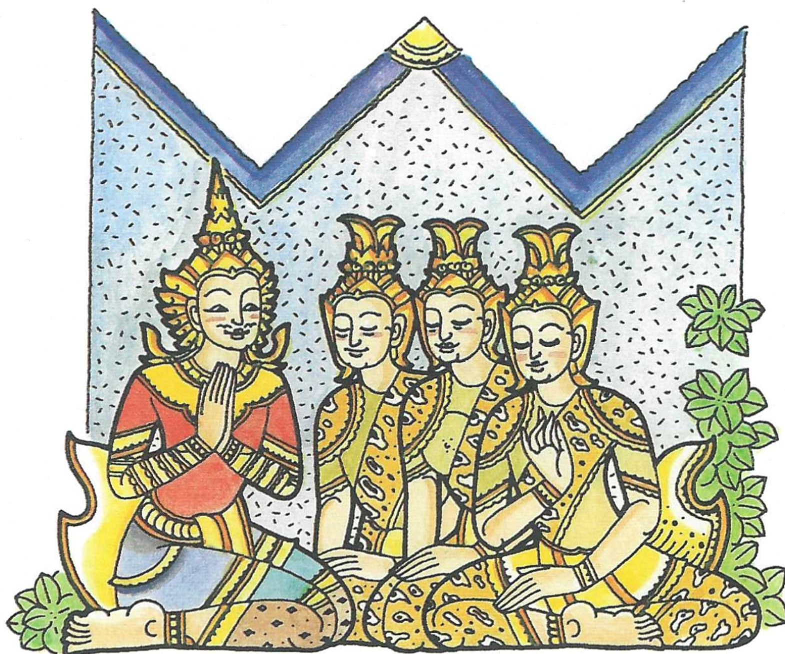
เทพธิดาสุนทรีเห็นดังนั้น จึงกล่าวคำสัตยาธิษฐานขึ้นบ้าง จบคำของนาง สุวรรณสามก็ลุกขึ้นนั่งได้ทันทีอย่างน่าอัศจรรย์

พร้อมกับเวลาที่สุวรรณสามฟื้นคืนสติขึ้นมานั้น ได้เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น คือ บิดามารดาหายตาบอด ๑ ได้เวลารุ่งอรุณ ๑ บุคคลทั้ง ๔ คือ พระเจ้าปิลยักษ์ บิดา มารดา และสุวรรณสามได้ลอยกลับไปอยู่ที่อาศรม ๑

สุวรรณสามมองดูบุคคลทั้ง ๓ แล้วยิ้มให้อย่างมีความสุข พร้อมกับกล่าวว่า

“ขอให้ทุกท่านจงมีความสุขเถิด”

แล้วหันมาทางบิดามารดา แล้วบอกว่า “บัดนี้ลูกปลอดภัยแล้ว”

๑๔. สอนพระเจ้าปิลยักษ์

สุวรรณสามได้กราบทูลพระเจ้าปิลยักษ์ว่า ที่ตนฟื้นคืนสติมาได้ก็ด้วยผลบุญที่ได้เลี้ยงดูบิดามารดาให้มีความสุข แล้วยังได้กล่าวต่อไปว่า คนที่เลี้ยงดูบิดามารดานั้นเทวดาย่อมรักษาคุ้มครอง ตายจากโลกนี้ไปก็จะได้เกิดในสวรรค์

พระเจ้าปิลยักษ์ได้ฟังแล้วเกิดศรัทธา ฝ่ายสุวรรณสามเห็นเป็นโอกาสจึงกราบทูลต่อไปว่า พระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นกษัตริย์ เปรียบเหมือนต้นไม้ใหญ่ ย่อมเป็นที่พึ่งของคนจำนวนมาก ข้าพระองค์ขอให้พระองค์จงทำดีในพระชนก พระชนนี พระมเหสี พระโอรส พระธิดา มิตร อำมาตย์ สัตว์พาหนะ ไพร่พล ชาวเมือง จงบำรุงสมณพราหมณ์ จงมีเมตตาในสัตว์นานาชนิด และประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต อยู่เสมอ เพราะเมื่อทำได้อย่างนี้ พระองค์จักได้ไปเกิดในสวรรค์ พระเจ้าปิลยักษ์ทรงรับรองว่าพระองค์จะทรงประพฤติตามที่กล่าวสอน

จากนั้นทรงขอขมาสุวรรณสาม และอำลาฤาษี ฤาษิณี แล้วก็ได้เสด็จกลับเมือง ทรงบำเพ็ญบุญกุศลต่างๆตลอดพระชนม์ชีพ ฝ่ายสุวรรณสาม บิดา มารดา ก็ตั้งใจบำเพ็ญธรรมจนได้บรรลุฌานสมาบัติ ครั้นสิ้นอายุแล้วก็ไปเกิดอยู่ในพรหมโลก

ชาดกเรื่องนี้ให้คติว่า

คนมีเมตตา คือคนที่มีความรักและปรารถนาดี

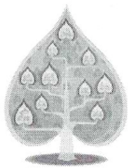
ทั้งแก่คนที่เป็นมิตรและศัตรู

การมีเมตตาที่ถูกต้องคือ เริ่มต้นจากรักตัวเอง

แล้วขยายความรักไปถึงบุคคลอื่น

เริ่มจากคนใกล้ชิดที่สุดไปจนถึงคนที่ไกลตัว

แล้วสุดท้ายความรักตัวแบบเห็นแก่ตัวก็จะหายไป

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติ
หนังสือในโครงการ "ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
จัดพิมพ์เผยแพร่โดยธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม

ท่านที่เห็นคุณค่าประสงค์จัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
โปรดติดต่อที่ธรรมสภา โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗

ธรรมสภา เลขที่ ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗
ธรรมสภาได้รวมรวมหนังสือและสื่อธรรมไว้บริการแก่ท่านสาธุชน จากสำนักพิมพ์และสำนักปฏิบัติธรรมทั่วประเทศ ท่านที่สนใจเลือกชมได้ที่....
ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา เลขที่ ๒-๖ ริมถนนบรมราชชนนี ก.ม.ที่ ๑๖ เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ : (๐๒) ๔๔๑๑๖๐๔

สถาบันบันลือธรรม เป็นองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อสืบทอดและเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตราบนานเท่านาน อันเป็นการสานต่อเจตนารมณ์ของ ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี ป.ธ.๘ (นายบันลือ สุขธรรม) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ให้กำเนิดธรรมสภา โดยมีพระเดชพระคุณ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ) เป็นองค์ประธานสถาบันบันลือธรรม

วัตถุประสงค์ของสถาบันบันลือธรรม

๑. เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อปลุกสำนึกในการกระทำหน้าที่ของตน
๓. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน
๔. เพื่อส่งเสริมในการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กิจกรรมของสถาบันบันลือธรรม

- โครงการ **เด็กดีของสังคม** เรียนทุกวันเสาร์ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น.
- โครงการ **พบพระ พบธรรม** ทุกวันเสาร์ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น.
- โครงการ **อยู่กันด้วยความรัก** ช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ต้องการความช่วยเหลือ
- โครงการ **อาสาพัฒนาชนบท** แก่วัดและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร
- โครงการ **จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ** เช่นวันเด็กแห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ และวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

สถาบันบันลือธรรม ได้รับการสนับสนุนจากธรรมสภาและศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ท่านที่เข้าร่วมโครงการต่างๆดังกล่าว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ สถาบันบันลือธรรม ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐

พระชาติที่ ๓

เสวยพระชาติเป็นพระสุวรรณสาม

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
เป็นโอวาทที่ท่านพุทธทาสมอบไว้ให้แก่ทุกคน
เพื่อให้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน
และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ยุวชน

หนังสือในโครงการ
ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก
ชุดทศบารมีนี้ มี ๑๐ เล่ม คือ

๑. พระเตมีย์
๒. พระมหาชนก
๓. พระสุวรรณสาม
๔. พระเนมิราช
๕. พระมโหสถ
๖. พระภูริทัต
๗. พระจันทกุมาร
๘. พระนารทพรหม
๙. พระวิธูรบัณฑิต
๑๐. พระเวสสันดร

เรื่อง/เรียบเรียง อาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ
ภาพประกอบ ไพบูลย์ อินทรศรี
เพิ่มสีสัน อภิชาติ แจ่มจันทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

974-453-780-9

โปรดช่วยสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือ ชุดทศบารมี : พระชาติที่ ๓ เสวยพระชาติเป็นพระสุวรรณสาม เล่มนี้ ในราคา ๓๐ บาท
ธรรมสภาขอกราบอนุโมทนาแด่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เยาวชนทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนและอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้